

eens, at de i den nævnte Paragraph 1ste Stykke fastsatte Bøder, der ikke tidligere have været bestemte, ogsaa tilfalde Postvæsenet.

ad § 25.

Ved Besørgelsen af Forsendelserne træder Postvæsenet i Forhold baade til Afsender og Modtager, men det er anseet for utvivlsomt (sfr. ogsaa en Overretsdom i Jur. Ugefr. 1859, S. 603), at det er Afsenderen, der ligeoverfor Postvæsenet er berettiget til at disponere over Gjenstanden, saalænge denne er i Postvæsenets Værg, aldeles uden Hensyn til hvem der eter Forsendelsens Indhold, og dette foreslaaes derfor i nærværende Paragraph udtalt som Grundlag for Bestemmelserne om Afleveringen. Afsenderens Bestemmelse med Hensyn til Afleveringen maa betragtes som udtrykt i Adresseringen (forsaavidt ikke anden Bestemmelse, f. Ex. ved et eftersendt Telegram, tilkjendegives); og fra den deraf følgende Regel, at Afleveringen skal foregaae efter Adressen, kan det ikke betragtes som nogen Undtagelse, naar Afleveringen skeer til den, Modtageren udtrykkelig har givet Fuldmagt, eller som efter Omstændighederne maa betragtes som bemyndiget til at modtage Forsendelsen i Modtagerens Fraværelse. Derhos er det betragtet som aldeles selvfølgetigt, at en Postforsendelse skal — og altsaa uden Ansvar for Postvæsenet kan — udleveres til en Anden end Modtageren, naar der foreligger en Retskjendelse derfor (Grundlovens § 81), eller naar Indholdet ifølge Lovgivningen (sfr. Toldforordningen af 1ste Februar 1797 § 195) skal undersøges eller indtil videre tages i Forvaring af Toldvæsenet. Der gives derimod nogle andre Tilfælde, i hvilke der kunde være Spørgsmaal om, hvorvidt Postvæsenet med Hensyn til Afleveringen bør kunne tilside sætte den af Afsenderen angivne Bestemmelse, og navnlig med Hensyn til de tre i nærværende § under Etr. a, b og c anførte Tilfælde maa Postvæsenet, for at blive befriet for Ansvar, kunne i den nævnte Henseende at have en udtrykkelig Bemyndigelse i Lovgivningen.

De under Etr. a nævnte Forsendelser ere hidtil blevne afleverede til Forhørsdommeren i Hensindhold til en Cancelliskrivelse af 16. Dec.

1845, hvis Gyldighed dog nu (sfr. Grundlovens § 81) er tvivlsom. Er det af Betydning for Retten at komme i Besiddelse af Postforsendelser til og fra den Arresterede, har Forhørsdommeren vel Midlet dertil ved at afsige en Afendelse, og forsaavidt der findes Andre, der paa Modtagerens Begne kunne modtage de til ham adresserede Forsendelser (f. Ex. i hans Bopæl), er Bestemmelsen heller ikke nødvendig for Postvæsenet. Derimod er det i det modsatte Tilfælde umægtelig i Postvæsenets Interesse, at Forsendelserne, selv naar ingen Retskjendelse derom foreligger, kunne blive afleverede enten til den, der ifølge Fængselsreglementet maa ansees for berettiget til at modtage dem, eller til Forhørsdommeren, i alt Fald til videre Aflevering til Modtageren (sfr. Canc. Skr. af 5. Dec. 1833), da de ellers maae behandles som uanbringelige Sager.

Hvad den under Etr. b foreslaaede Bestemmelse angaaer, da har det i en meget lang Aarrække (idetmindste siden 1780) været Praxis, at samtlige Postforsendelser til Fallenter og Andre, hvis Boer ere under Skiftebehandling, ere blevne udleverede til Skifteretten. En saadan Aflevering er forsaavidt i Postvæsenets Interesse, som Forsendelserne ellers i adskillige Tilfælde vilde være uanbringelige, og mod en saadan Eventualitet vil man altsaa være sikret ved Bestemmelsen i Forlaget.

Den under Etr. c foreslaaede Bestemmelse er ligefrem nødvendig for Postvæsenet, naar dette ikke skal see sig nødsaget til at foreskrive væsentlige Indskrænkninger i Henseende til Modtagelsen af Forsendelser til Militaire, idet nemlig den militaire Organisation gjør det vanskeligt, for ikke at sige umuligt, for Postvæsenet at aflevere Forsendelserne directe til Modtagerne. En saadan særegen Ordning som den, hvortil Bestemmelsen sigter, bestaaer forøvrigt allerede nu ifølge administrativ Overenskomst, men man har dog anseet det for rettest, ogsaa af Hensyn til Publicum, at den bliver hjemlet ved Lov, hvorved ogsaa Misforstaaelse af Forholdet med Hensyn til Ansvar for Slige Forsendelsers endelige Aflevering til Modtagerne lettere forebygges.

Naar en Postforsendelse ikke kan besørges efter den Udskrift, Afsenderen har givet den,